

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 3. októbra 2013*

„Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky — Pôsobnosť — Šírenie klamlivých informácií zdravotnou poisťovňou v systéme zákonného sociálneho zabezpečenia — Poisťovňa založená ako verejnoprávny subjekt“

Vo veci C-59/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) z 18. januára 2012 a doručený Súdnemu dvoru 6. februára 2012, ktorý súvisí s konaním:

BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

proti

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV, v zastúpení: C. von Gierke, Rechtsanwältin,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci W. Ferrante, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: M. van Beek a V. Kreuzschatz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júla 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts (ďalej len „BKK“) a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (združenie na boj proti nekalej hospodárskej súťaži, ďalej len „Wettbewerbszentrale“) vo veci informácií, ktoré BKK rozširovala svojim poisťencom.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5 až 8, 11, 12 a 14 smernice o nekalých obchodných praktikách stanovujú:
  - „(5) prekážky pre voľný pohyb tovarov a služieb cez hranice alebo pre slobodu usadiť sa... by sa mali... odstrániť. Tieto prekážky možno odstrániť iba prostredníctvom zavedenia jednotných pravidiel na úrovni Spoločenstva, ktoré zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, a prostredníctvom vyjasnenia určitých právnych pojmov na úrovni Spoločenstva v rozsahu nevyhnutnom pre riadne fungovanie vnútorného trhu a splnenie požiadavky právnej istoty.
  - (6) Táto smernica preto aproximuje právne predpisy členských štátov o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy, ktoré priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov, a tým nepriamo poškodzujú ekonomické záujmy oprávnených účastníkov hospodárskej súťaže...
  - (7) Táto smernica sa zaoberá obchodnými praktikami, ktoré priamo súvisia s ovplyvňovaním rozhodnutí o obchodnej transakcii spotrebiteľov vo vzťahu k produktom...
  - (8) Táto smernica priamo ochraňuje ekonomické záujmy spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov voči spotrebiteľom. Tým taktiež nepriamo ochraňuje oprávnených podnikateľov pred ich konkurentmi, ktorí sa neriadia pravidlami tejto smernice, a tak zabezpečuje poctivú hospodársku súťaž v oblastiach ňou upravených...
  - ...
  - (11) Vysoká úroveň konvergenencie dosiahnutá aproximáciou vnútroštátnych právnych predpisov prostredníctvom tejto smernice vytvára vysokú spoločnú úroveň ochrany spotrebiteľa. Táto smernica zavádza jednotný všeobecný zákaz týchto nekalých obchodných praktík, ktoré narúšajú ekonomické správanie spotrebiteľov...
  - (12) Harmonizácia podstatne zvýši právnu istotu spotrebiteľov i podnikateľov. Spotrebiteľia aj podnikatelia sa budú môcť spoľahnúť na jednotný právny rámec založený na jasne definovaných právnych pojmoch upravujúcich všetky aspekty nekalých obchodných praktík v celej EÚ...
  - ...
  - (14) Je žiaduce, aby klamlivé obchodné praktiky zahŕňali tieto praktiky vrátane klamlivej reklamy, ktorá tým, že spotrebiteľa uvádza do omylu, bráni mu urobiť kvalifikovanú, a tým aj efektívnu voľbu...“

4 Podľa znenia článku 1 uvedenej smernice:

„Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.“

5 Článok 2 tejto smernice znie:

„Na účely tejto smernice:

- a) „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
- b) „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení [na účet – *neoficiálny preklad*] obchodníka;
- c) „produkt“ je akýkoľvek tovar alebo služba...;
- d) „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ (ďalej tiež „obchodné praktiky“) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;

...“

6 Článok 3 ods. 1 smernice o nekalých obchodných praktikách stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu.“

7 Článok 5 uvedenej smernice s názvom „Zákaz nekalých obchodných praktík“ znie:

„1. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

2. Obchodná praktika je nekalá, ak:

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti
a
- b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

...

4. Za nekalé obchodné praktiky sa považujú najmä tie, ktoré:

- a) sú klamlivé v zmysle článkov 6 a 7;

...“

8 Článok 6 ods. 1 rovnakej smernice stanovuje:

„Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia, uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna vo vzťahu k jednému alebo viacerým nasledujúcim prvkom, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil:

...“

Nemecké právo

9 Smernica o nekalých obchodných praktikách bola prebratá do nemeckého právneho poriadku zákonom proti nekalej súťaži (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. 2004 I, s. 1414, ďalej len „UWG“).

10 § 2 UWG znie:

„(1) Na účely tohto zákona:

1. ‚obchodná praktika‘ znamená každé konanie osoby v prospech vlastného alebo cudzieho podniku, pred uzavretím obchodu, počas neho alebo po ňom, ktoré objektívne súvisí s podporou predaja alebo nákupom tovaru alebo služieb, alebo s uzavretím alebo plnením zmluvy týkajúcej sa tovaru a služieb; tovarom sa rozumie aj nehnuteľnosti a službami sa rozumie aj nároky a záväzky;

...

6. ‚obchodník‘ znamená akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá vykonáva obchodné činnosti na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, remeselnej a podnikateľskej činnosti alebo povolania, a každý, kto koná v mene alebo na účet takejto osoby;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 BKK je zdravotnou poisťovňou v nemeckom zákonnom systéme založenou ako verejnoprávny subjekt.

12 Žalobou podanou na prvostupňovom súde sa Wettbewerbszentrale domáhala, aby bola BKK zaviazaná ukončiť rozširovanie nasledujúcich informácií, uverejnených v decembri 2008 na jej internetovej stránke:

„Ak sa teraz rozhodnete odísť z BKK... budete poistení v novej [zdravotnej poisťovni v povinnom systéme] počas 18 mesiacov odo dňa tejto zmeny. Prídete tak o atraktívne ponuky, ktoré BKK... ponúkne budúci rok, a napokon si možno budete musieť priplatiť, keď Vašej novej poisťovni nebudú stačiť pridelené prostriedky, a preto bude vyberať dodatočný príspevok.“

13 Wettbewerbszentrale sa domnieva, že tieto informácie sú klamlivé a z toho dôvodu zakázané tak z hľadiska smernice o nekalých obchodných praktikách, ako aj z hľadiska vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže. BKK totiž podľa neho neuviedla, že v prípade vyberania dodatočného príspevku nemecké právo priznáva poistencovi osobitné právo vypovedať zmluvu.

- 14 V dôsledku toho Wettbewerbszentrale listom zo 17. decembra 2008 vyzvala BKK na ukončenie rozširovania uvedených informácií a požiadala ju o podpísanie záväzku v tomto zmysle spojeného so sankciou, ako aj náhradou trov vzniknutých pred podaním žaloby.
- 15 BKK teda odstránila sporné informácie zo svojej internetovej stránky. Listom zo 6. januára 2009 uznala, že uverejnila nesprávne informácie a zaviazala sa nepropagovať viac svoje služby prostredníctvom vyhlásení, ktoré jej boli vytýkané. Naproti tomu BKK uviedla, že nie je ochotná predložiť Wettbewerbszentrale požadovaný záväzok spojený so sankciou ani nahraďiť trovy vzniknuté pred podaním žaloby.
- 16 Podľa BKK ustanovenia UWG ani ustanovenia smernice o nekalých obchodných praktikách sa na spor vo veci samej neuplatňujú. Podľa nej totiž z článku 2 písm. d) tejto smernice vyplýva, že sa uplatňuje iba na „obchodné praktiky“ „obchodníka“ v zmysle článku 2 písm. b) uvedenej smernice a článok 2 ods. 1 body 1 a 6 UWG podľa nej obsahujú v podstate zhodné znenie ako uvedené ustanovenia tejto smernice. Tieto kritériá však podľa nej neboli v danom prípade splnené, keďže cieľom BKK ako verejnoprávneho subjektu nie je dosahovanie zisku.
- 17 Prvostupňový súd pod hrozbou poriadkových opatrení nariadil BKK, aby v rámci svojich činností upustila od rozširovania sporných informácií na účely reklamy a hospodárskej súťaže a zaviazal ju, aby Wettbewerbszentrale zaplatila sumu 208,65 eur s úrokmi.
- 18 Odvolanie, ktoré BKK podala proti rozsudku prvostupňového súdu, bolo zamietnuté. Opravným prostriedkom „Revision“, ktorý povolil odvolací súd, sa BKK domáha zamietnutia žaloby podanej Wettbewerbszentrale.
- 19 Bundesgerichtshof sa domnieva, že rozširovanie reklamných informácií zo strany BKK predstavuje klamlivú praktiku v zmysle smernice o nekalých obchodných praktikách a usudzuje, že ako porušenie UWG by malo byť zakázané.
- 20 Takéto porušenie by však bolo možné konštatovať len vtedy, ak sporná praktika môže byť posúdená z hľadiska požiadaviek uvedenej smernice, z ktorej vychádza UWG.
- 21 Podľa neho však nebolo s určitosťou stanovené, či sa má smernica o nekalých obchodných praktikách vykladať v tom zmysle, že prevádzkovateľ, ako je BKK, ktorý má postavenie verejnoprávneho subjektu plniaceho úlohu zákonného zdravotného postenia, konal pri rozširovaní informácií, ktoré sa mu vytýka, ako „podnikateľ“. Mohlo by sa totiž tvrdiť, že takýto subjekt nevykonáva podnikateľskú činnosť, ale sleduje výlučne sociálny cieľ.
- 22 Za týchto okolností Bundesgerichtshof rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 3 ods. 1 v spojení s článkom 2 písm. d) [smernice o nekalých obchodných praktikách] vykladať v tom zmysle, že konanie obchodníka – ktoré sa prezentuje ako obchodná praktika podnikateľa voči spotrebiteľom – môže spočívať aj v tom, že zákonná zdravotná poisťovňa poskytne svojim poistencom (klamlivé) informácie o tom, aké nevýhody vzniknú poistencom v prípade prechodu do inej zákonnej zdravotnej poisťovne?“

O prejudiciálnej otázke

- 23 Najskôr treba uviesť, že zo spisu vyplýva, že Bundesgerichtshof usúdil, že informácie, ktoré viedli k sporu vo veci samej, sa musia považovať za klamlivú praktiku v zmysle článku 6 ods. 1 smernice o nekalých obchodných praktikách a že ju zamýšľa zakázať v súlade s článkom 5 ods. 1 tejto smernice, ako aj UWG.

- 24 V tejto súvislosti sa však vnútroštátny súd pýta na otázku, či pôvodca týchto informácií, v danom prípade BKK, patrí do osobnej pôsobnosti uvedenej smernice, keďže tento pôvodca má postavenie verejnoprávneho subjektu povereného úlohou všeobecného záujmu, ako je správa zákonného systému zdravotného poistenia.
- 25 Na to, aby sa rozhodlo, či vnútroštátny subjekt, ako je BKK, ktorý má postavenie verejnoprávneho subjektu a je poverený správou zákonného systému zdravotného postavenia, sa musí považovať za „podnikateľa“ v zmysle smernice o nekalých obchodných praktikách a či v takomto postavení podlieha požiadavkám stanoveným touto smernicou v prípade, ak poskytuje klamlivé informácie svojim poistencom, ako je to v prejednávanej veci, treba najskôr pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z potreby jednotného uplatňovania práva Únie a zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje samostatný a jednotný výklad v celej Únii, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudky z 19. septembra 2000, *Linster*, C-287/98, Zb. s. I-6917, bod 43; z 11. marca 2003, *Ansul*, C-40/01, Zb. s. I-2439, bod 26, a z 30. júna 2011, *VEWA*, C-271/10, Zb. s. I-5815, bod 25).
- 26 V dôsledku toho vymedzenie, právne postavenie, ako aj charakteristické vlastnosti dotknutého subjektu podľa vnútroštátneho práva nie sú relevantné pre potreby výkladu uvedenej smernice Súdny dvorom ani na to, aby Súdny dvor umožnil odpovedať na otázku položenú vnútroštátnym súdom.
- 27 V súvislosti s poskytnutím takejto odpovede treba konštatovať, že hoci smernica o nekalých obchodných praktikách stále používa pojem „spotrebiteľ“, druhú stranu obchodnej transakcie týkajúcej sa produktu označuje buď pojmom „podnikateľ“, alebo „obchodník“.
- 28 V súlade s tým sa uvedená smernica podľa svojho článku 3 ods. 1 „uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom... pred, počas a po uskutočnení... transakcie“.
- 29 Pokiaľ ide o článok 2 písm. d) tejto smernice, stanovuje, že pojem „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ znamená „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom“. Pojem „produkt“ je vymedzený v rovnakom článku pod písm. c) ako akýkoľvek tovar alebo služba, pričom navyše nie je vylúčené nijaké odvetvie činnosti.
- 30 Uvedený článok 2 písm. b) vymedzuje pojem „obchodník“ tak, že je to „akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení [na účet – *neoficiálny preklad*] obchodníka“.
- 31 Vzhľadom na uvedené treba dospieť k záveru, že na účely uplatňovania smernice o nekalých obchodných praktikách majú obidva pojmy „podnikateľ“ aj „obchodník“ rovnaký význam aj právny obsah. Okrem toho, v ustanoveniach tejto smernice sa najčastejšie vyskytuje tento posledný uvedený pojem.
- 32 V tejto súvislosti hneď zo znenia článku 2 písm. b) smernice o nekalých obchodných praktikách vyplýva, že normotvorca Únie vychádzal z osobitne širokého poňatia pojmu „obchodník“, ktorý sa vzťahuje na „akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu“, pokiaľ vykonáva činnosť za odmenu a nevylučuje zo svojej pôsobnosti subjekty vykonávajúce úlohy všeobecného záujmu ani subjekty s verejnoprávnym postavením.

- 33 Navyše vzhľadom na samotné znenie definícií uvedených v článku 2 písm. a) a b) tejto smernice sa význam a obsah pojmu „obchodník“, ako je uvedený v tejto smernici, musí určiť vzhľadom na zodpovedajúci pojem, ktorý má však opačný význam, „spotrebiteľ“, ktorý označuje akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá nekoná v rámci výkonu svojho podnikania alebo povolania (pozri analogicky rozsudok z 19. januára 1993, Shearson Lehman Hutton, C-89/91, Zb. s. I-139, bod 22).
- 34 Ako pritom vyplýva z článku 1 a odôvodnenia 23 smernice o nekalých obchodných praktikách, jej cieľom je zaistiť vysokú spoločnú úroveň ochrany spotrebiteľa úplnou harmonizáciou pravidiel o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy obchodníkov voči spotrebiteľom, ktoré poškodzujú ich hospodárske záujmy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2010, Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, C-540/08, Zb. s. I-10909, bod 27).
- 35 Tento cieľ sledovaný smernicou o nekalých obchodných praktikách, ktorý spočíva v plnej ochrane spotrebiteľov proti praktikám tohto druhu, vychádza z okolnosti, že spotrebiteľ sa voči obchodníkovi nachádza v znevýhodnenom postavení, keďže sa musí považovať za hospodársky slabšieho a právne menej skúseného ako jeho zmluvný partner (pozri analogicky rozsudok Shearson Lehman Hutton, už citovaný, bod 18).
- 36 Súdny dvor tiež rozhodol, že v súvislosti s výkladom uvedenej smernice má pojem spotrebiteľ prvoradý význam a že jej ustanovenia sú v zásade poňaté z hľadiska spotrebiteľa ako adresáta a obeť nekalých obchodných praktík (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, Zb. s. I-3903, body 22 a 23, ako aj z 19. septembra 2013, CHS Tour Services, C-435/11, bod 43).
- 37 V situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, hrozí poisťencom BKK, ktorí sa zjavne musia považovať za spotrebiteľov v zmysle smernice o nekalých obchodných praktikách, že budú uvedení do omylu klamlivými informáciami rozširovanými týmto subjektom, ktoré im zabránia urobiť kvalifikovanú voľbu (pozri odôvodnenie 14 tejto smernice) a povedú ich tak k prijatiu rozhodnutia, ktoré by neboli prijali v prípade neexistencie takýchto informácií, ako to stanovuje článok 6 ods. 1 rovnakej smernice. V tejto súvislosti sú povaha dotknutého subjektu ako verejnoprávneho alebo súkromnoprávneho, ako aj osobitná úloha, ktorú plní, irelevantné.
- 38 Vzhľadom na uvedené treba priznať subjektu, ako je BKK, postavenie „obchodníka“ v zmysle uvedenej smernice.
- 39 Predchádzajúci výklad je totiž jediný, ktorý môže zaistiť plný účinok smernice o nekalých obchodných praktikách zabezpečením toho, že v súlade s požiadavkou vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov sa účinným spôsobom bojuje proti nekalým obchodným praktikám.
- 40 Takýto výklad je tiež v súlade s veľmi širokým rozsahom, ktorý už bol tejto smernici priznaný pokiaľ ide o jej vecnú pôsobnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, už citovaný, bod 21).
- 41 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené, treba na položenú otázku odpovedať tak, že smernica o nekalých obchodných praktikách sa má vykladať v tom zmysle, že do jej osobnej pôsobnosti patrí verejnoprávny subjekt poverený úlohou všeobecného záujmu, ako je správa zákonného systému zdravotného poistenia.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že do jej osobnej pôsobnosti patrí verejnoprávny subjekt poverený úlohou všeobecného záujmu, ako je správa zákonného systému zdravotného poistenia.

Podpisy